

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ว่าด้วยประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ บัญญัติให้มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น โดยจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดทางวินัย และมาตรา ๒๘๐ บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะหรือให้คำแนะนำในการจัดทำหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรม และส่งเสริมให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกในด้านจริยธรรม รวมทั้งมีหน้าที่รายงานการกระทำที่มีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมเพื่อให้ผู้ที่รับผิดชอบในการบังคับการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรม

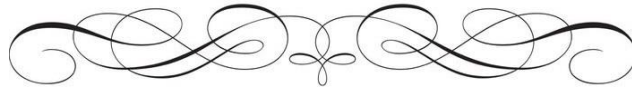
เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๗๙ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับค่านิยม ของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินได้กำหนดและให้คำแนะนำเพื่อให้หน่วยงานทั้งหลายถือปฏิบัติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จึงได้ออกข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

	หน้า
๑. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	
๒. ประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑
ส่วนที่ ๑ จริยธรรมต่อตนเอง วิชาชีพ และการปฏิบัติงาน	๑
ส่วนที่ ๒ จริยธรรมต่อหน่วยงาน	๒
ส่วนที่ ๓ จริยธรรมต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน	๓
ส่วนที่ ๔ จริยธรรมต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม	๔
ส่วนที่ ๕ จริยธรรมของคณาจารย์	๖
๓. กலைและระบบการใช้บังคับประมวลจริยธรรม	๘
ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการจริยธรรม	๘
ส่วนที่ ๒ ระบบการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	๑๐
ส่วนที่ ๓ การอุทธรณ์	๑๒
๔. มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๓
ส่วนที่ ๑ คุณธรรมและจริยธรรมต่อตนเอง	๑๓
ส่วนที่ ๒ คุณธรรมและจริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย	๑๔
ส่วนที่ ๓ คุณธรรมและจริยธรรมต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน	๑๕
ส่วนที่ ๔ คุณธรรมและจริยธรรมต่อประชาชนและสังคม	๑๖
๕. จรรยาบรรณนักวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๗
จรรยาบรรณนักวิจัย : แนวทางปฏิบัติ	๑๘

ประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ส่วนที่ ๑ จริยธรรมต่อตนเอง วิชาชีพ และการปฏิบัติงาน

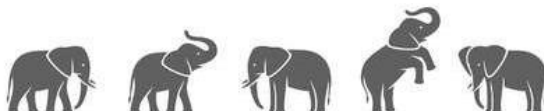
ข้อ ๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม เป็นผู้ที่มีศีลธรรม
อันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและตำแหน่ง
ที่ดำรงอยู่

ข้อ ๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสและตรวจสอบได้ และ
ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับ
ซ้อน รวมทั้งไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจริยธรรมวิชาชีพ
กำหนดไว้ ก็พึงยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพและปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพนั้นด้วย

การประพฤติผิดจรรยาวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้ส่งลงโทษ
ในชั้นความผิดอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็น
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและ
ถูกกฎหมายมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูน
ความรู้ ความสามารถ และทักษะ ในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ
และได้ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบธรรมเนียมของ
มหาวิทยาลัยและทางราชการ

ส่วนที่ ๒ จริยธรรมต่อหน่วยงาน

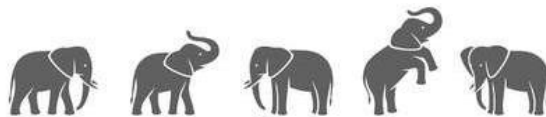
ข้อ ๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในปณิธานของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติและผลประโยชน์ทับซ้อน

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็วขยันหมั่นเพียร และถูกต้องสมเหตุสมผล รวมทั้งมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน และมีคุณภาพ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและทางราชการอย่างเต็มที่

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยและทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชน จะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓ จริยธรรมต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

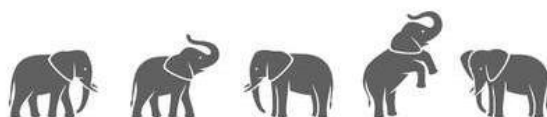
ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบรวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนากิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ที่ดี

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยจะต้องละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น มาเป็นผลงานทางวิชาการของตน โดยมีชอบเป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงส่งเสริมให้เพื่อนผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตามจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔ จริยธรรมต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความรวดเร็วเป็นธรรม มีอัธยาศัย เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน และไม่เลือกปฏิบัติเมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนที่ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๑๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา ผู้รับบริการหรือประชาชนเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็นการความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงรักษาความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชน

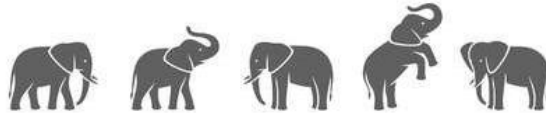
การเปิดเผยความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการ หรือประชาชนที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยมีขอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ หรือประชาชน เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็นการความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงรักษาความสัมพันธ์กับนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างกัลยาณมิตร

การล่วงเกิน การคุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญ เพื่อสนองความต้องการทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบที่ดีต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งต้องให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

ส่วนที่ ๕ จริยธรรมของคณาจารย์

ข้อ ๒๒ คณาจารย์จะต้องรักษาจริยธรรมตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๕ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๒๓ คณาจารย์พึงประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมให้เป็นผู้สมควรแก่การยกย่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและประชาชน

ข้อ ๒๔ คณาจารย์พึงอุทิศตนเพื่อนักศึกษาและการศึกษา

ข้อ ๒๕ คณาจารย์พึงถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาและเพื่อนร่วมงานโดยไม่ปิดบัง

ข้อ ๒๖ คณาจารย์พึงสอนและอบรมนักศึกษาให้ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และศีลธรรมอันดีของสังคม การสอน หรือการอบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ถือว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจริยธรรมที่ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๗ คณาจารย์พึงมีคุณธรรม จริยธรรม มีความเมตตา กรุณา มีความยุติธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๒๘ คณาจารย์พึงรักษาความสัมพันธ์กับนักศึกษาอย่างกัลยาณมิตร เป็นที่พึ่งแก่นักศึกษาสนับสนุนให้นักศึกษามีความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ

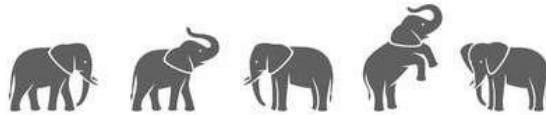
ข้อ ๒๙ คณาจารย์พึงเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อ ๓๐ คณาจารย์พึงปฏิบัติงาน โดยใช้เสรีภาพทางวิชาการในทางที่สุจริต รับผิดชอบปราศจากการครอบงำด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์อื่นใด

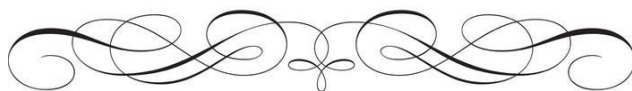
ข้อ ๓๑ คณาจารย์ต้องปฏิบัติหน้าที่วิจัยอย่างมีจริยธรรมนักวิจัย

ข้อ ๓๒ คณาจารย์พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

ข้อ ๓๓ คณาจารย์ที่ได้รับอนุมัติให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย พึงปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนที่เกี่ยวข้องดังกล่าวโดยเคร่งครัด

กลไกและระบบการใช้บังคับประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการจริยธรรม

ข้อ ๑ ให้มีคณะกรรมการจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรียกโดยย่อว่า ก.จ.ม. ประกอบด้วยบุคคลที่มาจากผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เป็นประธานกรรมการ

(๒) ประธานกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยหรือผู้แทน เป็นกรรมการ

(๓) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

(๕) ประธานสภาพนักงาน หรือผู้แทนเป็นกรรมการ

(๖) นายกสภาคมนักศึกษาเก่า หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองกฎหมายเป็นเลขานุการและอธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ทั้งนี้ คุณสมบัติของ ก.จ.ม. ต้องเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงและสามารถเป็นตัวอย่างที่อ้างอิงได้

ข้อ ๒ ก.จ.ม. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

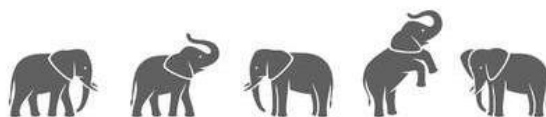
- (๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย แก่สภามหาวิทยาลัย
- (๒) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๓) ดำเนินการให้มีมาตรการส่งเสริมจริยธรรมแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย อย่างสม่ำเสมอ
- (๔) พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๕) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๓ การประชุม ก.จ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.จ.ม. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

ในการประชุม ก.จ.ม. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้น ไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออก เสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ส่วนที่ ๒ ระบบการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหา โดยผู้กล่าวหาได้กล่าวหาเป็นหนังสือ และมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดจริยธรรม ต่อ ก.จ.ม. หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.จ.ม. ว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจริยธรรม ให้ผู้บังคับบัญชานำเสนอให้ ก.จ.ม. ดำเนินการทางจริยธรรมโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อ ก.จ.ม. จะลงโทษทางจริยธรรมโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๕ การดำเนินการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนทางจริยธรรมนำเอากระบวนการวิธีการตามข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนทางวินัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้จะต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา รับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ และให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิในการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการด้วย

ให้ผู้สอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนให้ความคุ้มครองผู้กล่าวหา หรือพยานตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๖ เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้ผู้สอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนเสนอเรื่องให้ ก.จ.ม. ดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๗ ในกรณีที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดจริยธรรม ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการลงโทษทางจริยธรรมตามที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๘ ในกรณีที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัยด้วย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยต่อไป

ข้อ ๙ การกระทำผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามประเภทของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ถ้าไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

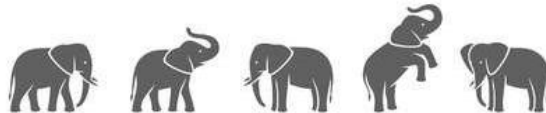
(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บนเมื่อได้ดำเนินการทางจริยธรรมแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติด้วย

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๐ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางจริยธรรมและวิธีการลงโทษทางจริยธรรมให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการทางจริยธรรม หรือมิได้สั่งลงโทษโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

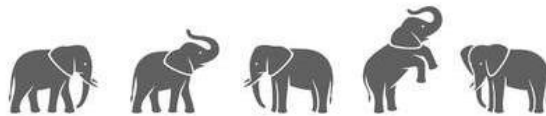

ส่วนที่ ๓ การอุทธรณ์

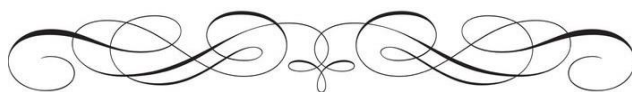
ข้อ ๑๒ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรมมหาวิทยาลัย โดยให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรมมหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการอุทธรณ์ให้นำเอาข้อบังคับว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ถูกสั่งลงโทษทางจริยธรรม มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรมมหาวิทยาลัย ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม ของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ส่วนที่ ๑ คุณธรรมและจริยธรรมต่อตนเอง

ข้อ ๑ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม มีคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม ละเว้นจากอบายมุข ทั้งปวง และมีความพอเพียงในการดำเนินชีวิต

ข้อ ๒ มีความอดทน ขยันหมั่นเพียรที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสียสละ ทุ่่มเทศติปัญญา ความรู้ ความคิด ให้บรรลุผลสำเร็จตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๓ ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา สำรวจแก้ไขข้อบกพร่องของตน เพื่อพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และไม่เบียดบังเวลาราชการเพื่อไป ประกอบธุรกิจหรือทำประโยชน์ส่วนตัว

ข้อ ๔ กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง ซื่อสัตย์และมีความรับผิดชอบ โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติและมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

ข้อ ๕ เป็นผู้มีความวิสัยทัศน์กว้างไกล ใฝ่รู้ในวิทยาการใหม่ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการทำงาน และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

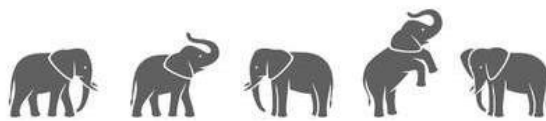
ส่วนที่ ๒ คุณธรรมและจริยธรรมต่อหน่วยงาน

ข้อ ๖ ยึดมั่นในวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และร่วมมือกันในการที่จะปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อบรรลุเป้าหมายสูงสุด

ข้อ ๗ รักษาชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่ประพฤติปฏิบัติในทางที่จะทำให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เสื่อมเสียชื่อเสียง

ข้อ ๘ ป้องกันดูแลทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มิให้เสียหาย ใช้ทรัพย์สินอย่างประหยัดคุ้มค่า ระมัดระวังมิให้เกิดความเสียหายหรือสิ้นเปลือง ไม่เบียดบังเอาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มาใช้ประโยชน์หรือเป็นของตนเอง ตลอดจนไม่กระทำการใดในลักษณะที่มีความขัดแย้งด้านประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อ ๙ รักษาสภาพแวดล้อม และบรรยากาศในสถานที่ทำงานให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด สะดวก และปลอดภัยอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๓ คุณธรรมและจริยธรรมต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

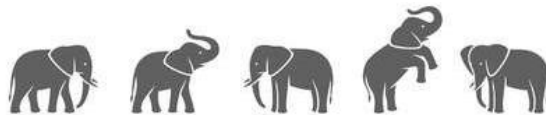
ข้อ ๑๐ ร่วมมือในการปฏิบัติงานตามที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายอย่างดีที่สุดและเต็มความสามารถ

ข้อ ๑๑ รับฟังคำแนะนำและยอมรับในการสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ถูกต้อง ควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา

ข้อ ๑๒ ปฏิบัติตนต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความเมตตาและยุติธรรม ดูแลเอาใจใส่และพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยสนับสนุนให้มีการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์อยู่เสมอ

ข้อ ๑๓ รับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ใต้บังคับบัญชาเกี่ยวกับงานในหน้าที่ และพิจารณานำเอาไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน

ข้อ ๑๔ รักษาความสามัคคี มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน รวมทั้งสามารถประสานงานและทำงานร่วมกันเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๔ คุณธรรมและจริยธรรมต่อประชาชนและสังคม

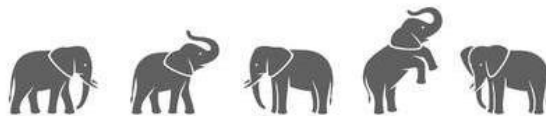
ข้อ ๑๕ ปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ นักศึกษา และประชาชน ด้วยความเสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม

ข้อ ๑๖ รักษาไว้ซึ่งความเป็นอิสระ เทียบธรรม และเที่ยงตรงในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติไม่หวั่นเกรงหรือตกอยู่ภายใต้อิทธิพลใดๆ

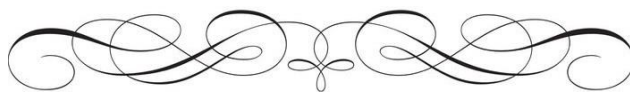
ข้อ ๑๗ ให้การต้อนรับอย่างสุภาพ ไม่แสดงอาการหรือใช้อำนาจใดๆ อันเป็นการกดขี่หรือข่มเหง หรือกระทำการใด อันเป็นการไม่สมควรต่อนักศึกษาหรือประชาชนผู้มาติดต่อ

ข้อ ๑๘ ไม่กระทำการใดๆ ในลักษณะที่เป็นการชู้สาวกับนักศึกษา

ข้อ ๑๙ รักษาไว้ซึ่งความเป็นกลางทางการเมือง รู้รัก สามัคคี และสร้างความสมานฉันท์ในชาติ

จรรยาบรรณนักวิจัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยได้เห็นชอบให้นำจรรยาบรรณนักวิจัยของคณะกรรมการสภาวิจัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ มาถือปฏิบัติเป็นจรรยาบรรณนักวิจัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่นักวิจัยทั่วไปควรประพฤติ ดังนี้

นิยาม

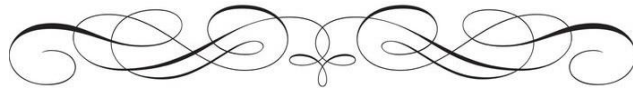
นักวิจัย หมายถึง ผู้ที่ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อตอบประเด็นที่สงสัย โดยมีระเบียบวิธีอันเป็นที่ยอมรับในแต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครอบคลุมทั้งแนวคิด มโนทัศน์ และวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

จรรยาบรรณ หมายถึง หลักความประพฤติอันเหมาะสมแสดงถึงคุณธรรมและจริยธรรมในการ ประกอบอาชีพ ที่กลุ่มบุคคลแต่ละสาขาวิชาชีพประมวลขึ้นไว้เป็นหลัก เพื่อให้สมาชิกในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ยึดถือปฏิบัติ เพื่อรักษาชื่อเสียงและส่งเสริมเกียรติคุณของสาขาวิชาชีพของตน

จรรยาบรรณนักวิจัย หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การ ดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของ การศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย

จรรยาบรรณนักวิจัย : แนวทางปฏิบัติ

ข้อ ๑ นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการ และการจัดการ

นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างอิงถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ต้องซื่อตรงต่อ การแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

๑.๑ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

(๑) นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ในทุกขั้นตอนของกระบวนการวิจัย ตั้งแต่การเลือกเรื่องที่จะทำวิจัย การเลือกผู้เข้าร่วมทำวิจัย การดำเนินการวิจัย ตลอดจนการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

(๒) นักวิจัยต้องให้เกียรติผู้อื่น โดยการอ้างอิงถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลและ ความคิดเห็นที่นำมาใช้ในงานวิจัย

๑.๒ นักวิจัยต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย

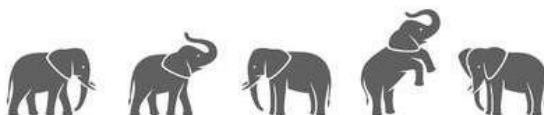
(๑) นักวิจัยต้องเสนอข้อมูลและแนวคิดอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมาในการเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุน

(๒) นักวิจัยต้องเสนอโครงการวิจัยด้วยความซื่อสัตย์โดยไม่ขอทุนซ้ำซ้อน

๑.๓ นักวิจัยต้องมีความเป็นธรรม เกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

(๑) นักวิจัยต้องจัดสรรสัดส่วนของผลงานวิจัยแก่ผู้ร่วมวิจัยอย่างยุติธรรม

(๒) นักวิจัยต้องเสนอผลงานอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่นำผลงานของผู้อื่นมาอ้างว่าเป็นของตน

ข้อ ๒ นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัย ตามข้อตกลง ทำไว้กับหน่วยงานที่ สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด

นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน
อุทิศ เวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลาที่มีความรับผิดชอบ
ไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

แนวทางปฏิบัติ

๒.๑ นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัย

(๑) นักวิจัยต้องศึกษาเงื่อนไข และกฎเกณฑ์ของเจ้าของทุนอย่างละเอียดรอบคอบ
เพื่อป้องกันความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

(๒) นักวิจัยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ระเบียบและกฎเกณฑ์ ตามข้อตกลงอย่างครบถ้วน

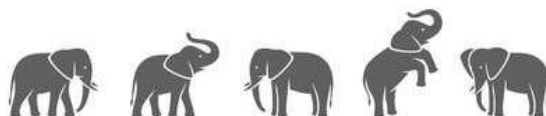
๒.๒ นักวิจัยต้องอุทิศเวลาทำงานวิจัย

นักวิจัยต้องทุ่มเทความรู้ ความสามารถและเวลาให้กับการทำงานวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่ง
ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์

๒.๓ นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบในการทำวิจัย

(๑) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบ ไม่ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุผลอันควร และส่งงาน
ตามกำหนดเวลาไม่ทำผิดสัญญาข้อตกลงจนก่อให้เกิดความเสียหาย

(๒) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบในการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เพื่อให้ผล
อันเกิดจากการวิจัยได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

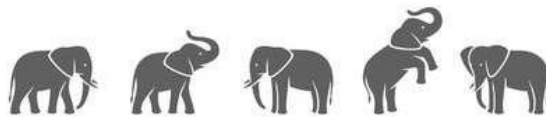
ข้อ ๓. นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย

นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอและมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

๓.๑ นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ ความชำนาญหรือประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอเพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ

๓.๒ นักวิจัยต้องรักษามาตรฐานและคุณภาพของงานวิจัยในสาขาวิชาการนั้น ๆ เพื่อป้องกัน ความเสียหายต่อวงการวิชาการ

ข้อ ๔. นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต

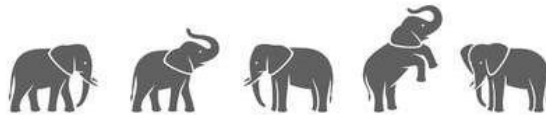
นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลป วัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติ

๔.๑ การใช้คนหรือสัตว์เป็นตัวอย่างทดลอง ต้องทำในกรณีที่ไม่มีทางเลือกอื่นเท่านั้น

๔.๒ นักวิจัยต้องดำเนินการวิจัยโดยมีจิตสำนึกที่จะไม่ก่อความเสียหายต่อคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

๔.๓ นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดแก่ตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา และสังคม

ข้อ ๕. นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย

นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการ จนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

แนวทางปฏิบัติ

๕.๑ นักวิจัยต้องมีความเคารพในสิทธิของมนุษย์ที่ใช้ในการทดลองโดยต้องได้รับความยินยอมก่อนทำการวิจัย

๕.๒ นักวิจัยต้องปฏิบัติต่อมนุษย์และสัตว์ที่ใช้ในการทดลองด้วยความเมตตาไม่คำนึงถึงแต่ ผลประโยชน์ทางวิชาการจนเกิดความเสียหายที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง

๕.๓ นักวิจัยต้องดูแลปกป้องสิทธิประโยชน์ และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

ข้อ ๖. นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย

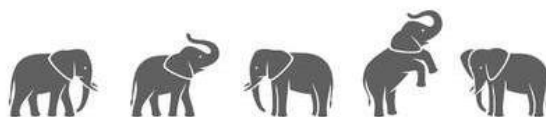
นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่าอคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

๖.๑ นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ไม่ทำงานวิจัยด้วยความเกรงใจ

๖.๒ นักวิจัยต้องปฏิบัติงานวิจัยโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์และไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง

๖.๓ นักวิจัยต้องเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัย โดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น

ข้อ ๗. นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ

นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

แนวทางปฏิบัติ

๗.๑ นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบและรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย

๗.๒ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยคำนึงถึงประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่เผยแพร่ ผลงานวิจัยเกินความเป็นจริงโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง

๗.๓ นักวิจัยพึงเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ไม่ขยายผลข้อค้นพบโดยปราศจากการ ตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

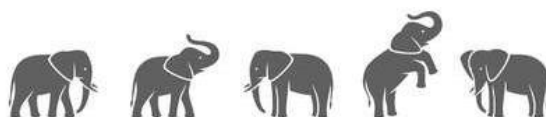
ข้อ ๘. นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น

นักวิจัยพึงมีใจกว้าง พร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็น และเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

แนวทางปฏิบัติ

๘.๑ นักวิจัยพึงมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจในงานวิจัยกับเพื่อนร่วมงานและนักวิชาการอื่นๆ

๘.๒ นักวิจัยพึงยอมรับฟัง แก้ไขการทำวิจัยและการเสนอผลงานวิจัย ตามข้อเสนอแนะที่ดี เพื่อสร้างความรู้ที่ถูกต้องและสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อ ๙. นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

นักวิจัยมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

แนวทางปฏิบัติ

๙.๑ นักวิจัยพึงไตร่ตรองหาหัวข้อการวิจัยด้วยความรอบคอบและทำการวิจัยด้วยจิตสำนึก ที่จะอุทิศกำลังปัญญาของตนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญของสถาบัน และประโยชน์สุขต่อสังคม

๙.๒ นักวิจัยพึงรับผิดชอบต่อในการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการเพื่อความเจริญของสังคม ไม่ทำการวิจัยที่ขัดกับกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

๙.๓ นักวิจัยพึงพัฒนาบทบาทของตนให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้นและอุทิศเวลาน้ำใจ กระทำการ ส่งเสริมพัฒนาความรู้ จิตใจ พฤติกรรมของนักวิจัยรุ่นใหม่ให้มีส่วนสร้างสรรค์ความรู้ แก่สังคมสืบไป

